№ 36 (368). Rok III. Warszawa, 14 lutego 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) instytucji państwowych i komunalnych mk. 150 za wiersz nonparelu. b) instytucji i osób prywatnych 200 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 450 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 700 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 500 mk Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **20 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 36-go.

ROZPORZĄDZENIA KOMISARZA RZĄDU.

Okólnik № 17.

Do wszystkich Komisarjatów Policji Państwowej m. st. Warszawy.

Niniejszym polecam zawiadomić osoby zarządzające albo zarządy związków w obrębie każdego z Komisarjatów, że w myśl art. 31 przepisów tymczasowych o stowarzyszeniach i związkach z dnia 4/7 III. 1906 r. natychmiast po wyborze jak również o każdej zmianie w składzie zarządu związku winny zawiadomić o tem piśmiennie Komisarjat Rządu, załączając listę osób zarządzających lub członków zarządu. Związki Zawod. i polityczne temu rozporządzeniu nie podlegają.

(—) *M. Borsęcki*
Komisarz Rządu
na m. st. Warszawę.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Decyzje Komisarza Rządu.

UKARANO:

Za przekroczenia sanitarne w związku z Rozp. Komisarza Rządu z dnia 30-go grudnia 1921 r.

Właściciele domów:

Rokicki Józef 2000 mk., Malinowski Władysław 3000 mk., Otulak Stanisław 3000 mk., Wojnarowicz Aniela 3000 mk., Drelichowski Franciszek 3000 mk., Kubicka Marja 3000 mk., Gorgolewski Stanisław 3000 mk., Kukiełka Józef 2 dni ar., Eksztejn Chaja-Brandla, rządcz. 1000 mk.

Dozorcy domów:

Jabłoński Wincenty 500 mk., Dąbrowski Franciszek 1000 mk., Chybowski Ludwik 1000 mk.

Lokatorzy:

Frydman Tauba 500 mk., Lederer Lejzor 500 mk., Gymerman Abram 1000 mk., Farba Icek 1000 mk., Goldfinger Lejbka 1000 mk., Lilenfeld Pejsach 1000 mk., Tomenberg Rychla 1000 mk., Goldman Lewek 1000 mk., Zak Pinkus 1000 mk., Liberman Majer 1000 mk., Drejzner Moszek 1000 mk., Ubogi Icek 1000 mk., Pustelnik Josyf 1000 mk., Szulman Chaim 1000 mk., Rajchenbach Fajga 1000 mk., Rozenman Sura 500 mk., Szmajzon Icek 1000 mk., Szosza Mendel 1000 mk., Frydman Majer 1000 mk., Feldlaufer Łaja 1000 mk., Laumberg Chaim 1000 mk.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 grudnia 1921 r

w sprawie zaprowadzenia wymiany paczek z zagranicą.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 311) zarządza się co następuje:

Zarządzenia ogólne.

§ 1. Od dnia 1 lutego 1922 roku wprowadza się wymianę paczek pocztowych z następującemi krajami: Argentyną, Austrją, Belgją, Boliwją, Brazylją, Bułgarją, Chili, Chinami, Costa-Ricą, Czechosłowacją, Danją, Egiptem, Ekwadorem, Etjopją (Abisynją), Finlandją, Francją, Grecją, Gwatemalą, Haiti, Hiszpanją, Holandją, Honduras, Indjami brytyjskiemi, Irlandją, Japonją, Jugosławją, Kolumbją, Kongiem belgijskiem, Kubą, Liberją, Luksemburgiem, Marokkiem, Nikaraguą, Norwegją, Panamą, Paragwajem, Persją, Peru, Portugalją, Salwadorem, San Domingo, Sjamem, Szwajcarją, Szwecją, Tunisem, Turcją, Urugwajem, Węgrami, Wenezuelą i Włochami.

Wymiana paczek pocztowych odbywać się będzie na zasadach, przytoczonych w poniżej podanych paragrafach.

Paczki bez podanej wartości i z podaną wartością.

§ 2. W obrocie między Polską a zagranicą dopuszczone zostają paczki zarówno bez podanej wartości, jak i z podaną wartością, przyczem najwyższy wymiar podanej wartości nie może przekraczać 1000 fr. w złocie, względnie ich ekwiwalentu w markach polskich.

Nadawcy paczki wolno jest podać jej wartość w kwocie, odpowiadającej rzeczywistej wartości przedmiotów stanowiących zawartość paczki, względnie w kwocie niższej, nie wolno jednak podawać w kwocie wyższej, gdyż to będzie uważane za rozmyślne fałszerstwo. **W razie fałszywego podania wartości nadawca traci prawo do odszkodowania i może być pociągnięty do odpowiedzialności karno-sądowej.**

Waga paczek.

§ 3. W obrocie zagranicznym zasadniczo dopuszczone zostały paczki pocztowe do wagi 10 klg.; ze względu na wysokość opłat przewozowych rozróżnia się, zależnie od wagi, trzy kategorje paczek: pierwsza—do 1 klg. wagi, druga—ponad 1 do 5 klg. wagi i trzecia ponad 5 do 10 klg. wagi.

Objętość i wymiary paczek.

§ 4. Objętość i wymiary paczek pocztowych w tym tylko kierunku podlegają ograniczeniom, że, o ile przekraczają ustalony wymiar, paczka zaliczona zostaje do kategorji t. z. paczek ochronnych (patrz art. 5). W razie przewozu drogą lądową, do kategorji paczek normalnych (nieochronnych) zalicza się paczki, których wymiary nie przekraczają 100 na 100 na 100 centymetrów; lub paczki, których jeden wymiar wynosi od 101 do 150 centymetrów, dwa zaś pozostałe nie przekraczają 50 centymetrów. Wszystkie paczki, których choćby jeden wymiar przekracza 150 centymetrów, zalicza się do kategorji paczek ochronnych. W razie przewozu drogą morską do kategorji paczek normalnych zalicza się paczki, których objętość nie przekracza 55 decymetrów sześciennych (55000 centymetrów sześciennych), a jeden z wymiarów 125 centymetrów, a więc np. paczki o wymiarach (125.50.8,8), (125.40.11), (100.50.11), (100.40.12,8) i t. p.

Paczki ochronne.

Do kategorji paczek ochronnych, podlegającej zwiększonej o 50% opłacie przewozowej, zostały zaliczone prócz paczek, których objętość lub wymiary przekraczają wymiary, podane w § 4, także paczki, których przewóz z innemi przesyłkami pocztowemi z powodu kształtu lub łamliwości jest utrudniony lub wymaga szczególnej ostrożności jak np.: rośliny i krzewy w koszykach, klatki wyroby koszykarskie, żardynierki, meble, wózki dziecinne, rowery, próżne skrzynki złączone w szychty i t. p.

(D. c. n.)

Z Ministerstwa Skarbu.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 19 grudnia 1921 r. L. 2943/Pr/21/GDMT, uprawa tytuniu na obszarach b. zaborów ustrjackiego i rosyjskiego w roku 1922 dozwolona została tylko dla celów przemysłowych, dla własnego zaś użytku została bezwarunkowo zakazana.

Przekroczenie tego zakazu będzie karane z bezwzględną surowością według przepisów karno-skarbowych, obowiązujących na tych obszarach.

Dla zaspokojenia wywołanego u wieśniaków—rolników tym zakazem zapotrzebowania wyrobów tytuniowych wprowadzi Zarząd Monopolu Tytoniowego do sprzedaży tytuń krajany po odpowiednio niskich cenach.

Dla celów przemysłowych uprawiać można tytoń bez żadnej opłaty za zezwoleniem, wydanem przez właściwy terytorjalnie urząd zarządu Monopolu Tytuniowego (Inspektoraty Uprawy Tytuniu w Warszawie i Zabłotowie, Urząd wykupna tytuniu w Lublinie), jednak tylko w rejonach oznaczonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 10 marca 1921 r. L. 594/Pr/21/GDMT, Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 12 z r. 1921 i na przestrzeni nie mniejszej, jak 500 metr. kw.

Osobom, które zgłoszą się o pozwolenie na uprawę tytuniu w tych rejonach, udzielą wspomniane wyżej urzędy jaknajdalej idącej pomocy teoretycznemi i praktycznemi wskazówkami, a nadto dostarczą im bezpłatnie nasienia tytuniowego, odpowiedniego glebie i klimatowi naszego kraju.

Wyprodukowane liście obowiązani są plantatorowie w całości odsprzedać Zarządowi Monopolu Tytuniowego.

Na obszarze b. zaboru rosyjskiego wolno plantatorom odsprzedać zebrane liście za zgłoszeniem w Urzędzie Monopolu Tytuniowego, który wydał pozwolenie na uprawę koncesjonowanej krajowej prywatnej fabryce wyrobów tytuniowych. Bezwarunkowo nie wolno plantatorom wywozić liści tytuniowych za granicę, ani też sprzedawać ich osobom postronnym (kupcom tytuniowym, pośrednikom). Przekroczenie tego zakazu pociągnie za sobą oprócz konfiskaty sprzedawanych liści surowe kary, przewidziane w przepisach karno-skarbowych.

Za liście tytuniowe, dostawione Zarządowi Monoplu Tytuniowego, otrzymają plantatorowie ceny, które będą później oznaczone odpowiednio do cen innych ziemiopłodów. Ceny te w każdym razie łącznie z premjami, które Zarząd Monopolu Tytuniowego będzie przyznawać za liście jemu dostawione wyższej jakości, przewyższać będą ceny innych ziemiopłodów.

Powyższe postanowienia nie dotyczą plantacji tytuniu, prowadzonych przez instytucje publiczne dla celów naukowych i doświadczalnych. Instytucje te winny jednak na założenie takich plantacji uzy-

skać za pośrednictwem Ministerstwa Rolnictwa pozwolenie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytuniowego.

DZIAŁ POLICYJNY.

Pochwały.

Komendant P. P. udziela pochwały niżej wymienionym funkcjonarjuszom 22 komisarjatu — za ujęcie szajki notorycznych złodziei, grasujących stale na Woli:

St. przodownikowi Antoniemu Szczynińskiemu, przodown. Stefanowi Szablewskiemu, przodownikowi-wywiadowcy Władysławowi Olszewskiemu i posterunkowemu-wywiadowcy Stanisławowi Stępniakowi. (R. Dz. nr. 35.)

St. przodown. I kom. Stefanowi Junczysowi i przod.-wywiadowcom tegoż kom. Janowi Słabikowi i Robertowi Konopce — za gorliwe pełnienie obowiązków służbowych, dzięki czemu ujawniony został sprawca czteromiljonowej kradzieży w hotelu „Bristol".

W związku z odezwą Nr. 506 z dn. 30/I r. b. Dyrekcji Tramwajów Miejskich, udziela się pochwały posterunkowemu 8 kom. Aleksandrowi Szymańskiemu za przytomną i energiczną akcję ratunkową, okazaną przy przepaleniu się izolacji w wyłączniku wagonu tramwajowego. (R. Dz. nr. 34).

Egzamin eksternistów dla niższych funkcjonarjuszów.

W związku z Rozkazem dziennym Nr. 675, Komendant P. P. podaje do wiadomości, że przy Szkole Policyjnej Okręgu m. st. Warszawy, dla niższych funkcjonarjuszów P.P. wyznaczonych do egzaminu eksternistów utworzony zostaje 1-miesięczny kurs przygotowawczy od d. 1 marca do 1 kwietnia r. b.

Poleca się kierownikom komisarjatów, Rezerwy pieszej i konnej oraz Urzędu śledczego wyznaczyć po 1 przodowniku i 1 st. posterunkowym, z pośrod najzdolniejszych, sumiennych, jak również posiadających odpowiedni cenzus naukowy.

Wykaz wyznaczonych funkcjonarjuszów, którzy w czasie trwania kursu będą skoszarowani, należy nadesłać do Działu I-C w nieprzekraczalnym terminie do dnia 14-go b. m. (R. Dz. Nr. 34).

Przesyłanie osób do izolacji.

Wobec posiadania rozbieżnych informacji przez Komisarjaty P. P. co do przesyłania osób do izolacji, Komendant P. P. podaje do wiadomości Kierownikom Komisarjatów, zgodnie z wyjaśnieniem Wydziału VI Magistratu m. st. Warszawy, że miejski dom izolacyjny przy ul. Spokojnej Nr. 15 przyjmuje na izolację osoby z otoczenia chorych zakaźnych codzień w godzinach od 8-ej rano do 8-ej wiecz. w porze zaś nocnej utrzymywane są jedynie wewnętrzne dyżury na salach izolacyjnych (R. Dz. nr. 35).

Ochrona zwierzyny.

Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 15 lipca 1920 r. (Dz. Ustaw Nr. 63, z dn. 28/VII-1920 r. poz. 422) ustanowione zostały terminy ochronne dla zwierzyny na terytorjum województw: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego i Warszawskiego, podczas których polowanie jest zabronione, a mianowicie:

a) na łosie byki od 1 lutego do 15 sierpnia włącznie,
b) na klempy i łosięta przez cały rok,
c) na jelenie i daniele byki od 1 marca do 15 sierpnia włącznie,
d) na jelenie i daniele łanie oraz cielęta tych zwierząt przez cały rok,
e) na rogacze (kozły) od 15-go stycznia do 30 kwietnia włącznie,
f) na kozy i koźlęta przez cały rok,
g) na zające od 1 lutego do 30 września włacznie,
h) na głuszce (zarówno koguty jak i kury) przez cały rok,
i) na cietrzewie koguty od 1-go czerwca do 31 sierpnia włącznie,
j) nn cietrzewie kury i młode od 1 stycznia do 31-go sierpnia włącznie,
k) na jarząbki koguty i kury od 1 lutego do 31 sierpnia włącznie,
l) na bażanty koguty od 15 maja do 31 sierpnia włącznie,
m) na bażanty kury przez cały rok, z wyjątkiem terenów, na których są urządzone i prowadzone bażantarnie, gdzie pozwala się strzelać do kur od 1 września do kwietnia włącznie,
n) na kuropatwy i przepiórki od 1 grudnia do 20 sierpnia włącznie,
o) na słonki od 15 maja do 15 lipca włącznie,
p) na dzikie kaczki (samice młode), gęsi, łabędzie, żórawie, siewki, dubelty, bekasy (kszyki), pelanze (bekasiki), derkacze, bataljony, kuliki i dzikie gołębie od 1 marca do 30-go czerwca włącznie,
r) na drozdy, kwiczoły i parzkoty od 1 marca do 15 sierpnia włącznie.

Aczkolwiek termin dozwolonego polowania na wiele gatunków zwierzyny już minął, jednak w handlu daje się jeszcze zauważyć zejące, kuropatwy i t. d.

Wobec powyższego Komendant P P. poleca pp. Naczelnikowi Urzędu śledczego i kierownikom komisarjatów niezwłocznie zająć się walką z nielegalnym handlem zwierzyną, pociągając winnych do odpowiedzialności z art. 247 i 251 Kod. Karnego.

Sprzedawana nielegalnie zwierzyna podlega konfiskacie i ma być oddawana szpitalom za pokwitowaniem.

Z uwagi na to, że na terenach, na których są urządzone i prowadzone bażantarnie, pozwala się strzelać do bażantów-kur od 1-go września do 1 kwietnia włącznie, sprzedający w tym czasie bażanty-kury winni być zaopatrzeni w świadectwa odnośnych wójtów gmin względnie sołtysów, stwierdzające, że sprzedawana kura-bażant pochodzi faktycznie z urządzonych i prowadzonych specjalnie bażantarni. (R. Dz. Nr. 35).

KRONIKA.

PŁACENIE DANINY POCZTĄ.

Biuro prasowe ministerstwa skarbu podaje do wiadomości:

Danina państwowa może być uiszczana przekazem pocztowym. Danina może być również wpłacana na rachunek poszczególnych kas skarbowych za pośrednictwem P. K. O. W tym celu osoby, mające konta w P.K O., dokonywują przelewu kwot ze swego konta na konto kasy skarbowej. Osoby, nie mające konta w P.K.O., nabywają zwykłe blankiety nadawcze do obrotów w P.K.O. bez numeru konta w urzędach pocztowych i wypełniają go, wypisując w nim wyraźnie numer konta właściwej do poboru daniny kasy skarbowej. Numer konta kasy skarbowej podaje na żądanie każdy urząd pocztowy ze spisu uczestników obrotu P.K.O. Na odwrotnej stronie odcinka blankietu t. zw. „dowodu złożenia" wpisuje się rodzaj daniny oraz miejscowość, w której znajduje się odnośny przedmiot podatkowy. Blankiet nadawczy, w ten sposób wypełniony, należy nadać w urzędzie pocztowym, a na potwierdzenie nadania pieniędzy płatnik otrzymuje odcinek wspomnianego blankietu nadawczego.

PRZESYŁKI ŻYWNOŚCIOWE DLA POLAKÓW w ROSJI.

Delegacja polska do spraw repatrjacji komunikuje: dla ułatwienia społeczeństwu polskiemu okazania pomocy aprowizacyjnej zakładnikom, jeńcom cywilnym, osobom internowanym, jeńcom wojennym, wygnańcom, uchodźcom i emigrantom t. j. wogóle osobom objętym art. I układu o repatrjacji, posiadającym prawo na mocy XVII art. tegoż układu par. 2 do otrzymywania" wszelkiego rodzaju materjalnej pomocy". Delegacja polska do spraw repatrjacji rozpoczęła przyjmowanie wpłat na zasiłki żywnościowe typu „A" i „B", a mianowicie:

Typ „A" zasiłek jednorazowy — mk 4700: 1) mąka pszenna 5 klg., 2) tłuszcz 2 klg., 3) jarzyna twarda 2 klg., 4) cukier 1 klg., 5) sól 1 klg., 6) mleko skondensowane 1 puszka, 7) mydło 1 klg.

Typ „B" racja tygodniowa — mk. 1.700: 1) mąka pszenna 3 klg. 400 gr., 2) tłuszcz 200 gr., 3) jarzyna twarda 1 klg., 4) cukier 150 gr., 5) sól 150 gr., 6) mleko skondensowane 1 puszka, 7) mydło 100 gr.

które będą w Delegacji Polskiej w Moskwie i jej ekspozyturach kompletowane i wydawane według zleceń nadsyłanych przez Delegację Polską w Warszawie.

Ponadto, dana będzie możność osobom objętym art. I układu o repatrjacji—znajdującym się w Rosji bezpośredniego korzystania z tej pomocy w Delegacji Polskiej w Moskwie i jej ekspozyturach w ilościach i na warunkach ustalonych przez Delegację Polską do spraw repatrjacji w Moskwie.

Zbiórka po lokalach publicznych na Gwiazdkę dla dzieci szkółki powszechnej i dzieci Śląska w dn. 22 i 23/XII 1921 r. przez Katolicki Związek Polek zorganizowana, dała 508,194 mk., a że koszta wyniosły 14,240 mk., pozostało na czysto mk. 483,954.—. 958-1

Redaktor J. [illegible]

Drukarnia F. [illegible] i S-ki, Senatorska [illegible]-30, tel. [illegible].